

மீண்டும் ‘பிரேமதாச யுகம்’ நோன்று மக்கள் அனுயாத்திப்பார்களா?

ஜனாதிபதி தேர்தல் வேட்பாளர் நியமனம் சம்பந்தமாக ஜக்கிய தேசியக் கட்சிக்குள் இடம்பெற்று வந்த இழபறி ஒருவாறு முடிவுக்கு வந்துள்ளது. அதன் பிரகாரம் சஜித் பிரேமதாச ஜ.தே.க. சார்பாக ஜனாதிபதி வேட்பாளராக ஒருமனதாக(?) அங்கீகரிக்கப் பட்டுள்ளார்.

சஜித் ஜனாதிபதி வேட்பாளராகப் போட்டியிடுவதைத் தடுப்பதற்காக கட்சித் தலைவர் ரணில் வீக்கிரமசிங்க இறதி நிமிடம் வரை கடும் பிரயத்தனங்களில் ஈடுபட்டு வந்தார். கட்சியின் மூத்த தலைவர்களும் அவருக்கு அதுரவாக இருந்தனர்.

இருந்தபோதும், கட்சியின் கீழ்மட்ட உறுப்பினர்களும், ஜக்கிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் பங்காளிக் கட்சிகளும் கொடுத்த பலமான அழுத்தம் காரணமாக ரணில் தன் நிலைப்பாட்டிலிருந்து பின்வாங்க வேண்டி ஏற்பட்டுவிட்டது.

இந்த நிலைமை ஏற்கதாழு ரணிலின் மாணார் ஜே.அர்.ஜெயவர்த்தனவுக்கும், சஜித்தின் தந்தை அர்.பிரேமதாசவுக்கும் 1989 ஜனாதிபதி தேர்தல் நேரத்தில் ஏற்பட்டது போன்றது. அப்பொழுது ஜனாதிபதி பதவியில் இருந்து ஓய்வுபெறும் நிலையில் இருந்த ஜே.அர்., ஜ.தே.கவின் தலைவர் என்ற ரீதியில் தனது இடத்துக்கு புதியவர் ஒருவரை தெரிவு செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருந்தார்.

அந்த இடத்துக்கு ஜே.அரின் அரசாங்கத்தில் பிரதமராக இருந்த அர்.பிரேமதாச வர விரும்பினார். அனால் அவர் வருவதை ஜே.அர்.

கொஞ்சமும் விரும்பவில்லை. அதற்குக் காரணம் பிரேமதாச ஒருமுறை நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதியாக வந்துவிட்டால் ஜ.தே.கவின் தலைமை நிரந்தரமாகவே பிரேமதாச குழுமப்பத்திடம் சென்றுவிடும் எனப் பயந்தார்.

அதுமாத்திரமின்றி, 1978இல் தான் உருவாக்கிய அரசியல் சட்டத்தை மதித்து இரண்டு தடவைகளுக்கு மேல் ஜனாதிபதியாக இருக்காது தான் ஒதுங்கிக் கொண்டது போல பிரேமதாச இருக்கமாட்டார். அரசியல் சட்டத்தை மாற்றி அயுள் பூராவும் தானே ஜனாதிபதியாக இருக்க பிரேமதாச முயற்சிப்பார் எனவும் ஜே.அர்.

அஞ்சினார்.

அனால், கட்சியின் கீழ்மட்டத்தினர் கொடுத்த பலத்த அழுத்தம் காரணமாக வேறு வழியின்றி இறுதியில் ஜே.அர். ஒதுங்கிக் கொண்டு பிரேமதாசவுக்கு வழிவிட வேண்டியதாயிற்று.

பின்னர் இந்திய அமைதிப் படைக்கு எதிரான போராட்டத்தில் புலிகள் பிரேமதாசவை பயண்படுத்திவிட்டு, தமக்கு அவர் தேவையில்லை எனக் கருதியபோது தற்கொலை குண்டுதாரி மூலம் 1993இல் பிரேமதாசவை கொலை செய்துவிட்டனர். அதனால் ஜே.அர். அஞ்சியது போல ‘பிரேமதாச யுகம்’

தொடர்ச்சி 14ம் பக்கம் பார்க்க...

மக்களைக் கூறுபோரும் மதவரதம்

ஒரு நாட்டிலுள்ள பெரும்பான்மை மதத்தினரை மாத்திரம் தீர்ட்டி ஆட்சியதிகாரத்தை பிடிப்பதென்பதோ அல்லது பெரும்பான்மை மதம் சிறுபான்மை மதங்களை ஒடுக்குவதென்பதோ மதவாதத்தின் அடிப்படையியேயே நிகழ்கின்றது. அதேவேளையில் சிறுபான்மை மதங்கள் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகும் போது மதவாதத்தை முன்னிறுத்தியே சிறுபான்மை மதத்தினர் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகவும் அன்ன திரள்கிறார்கள். இலங்கை சுதந்திரமடைய முன்னரும் பின்னரும் மதவாதங்களின் அடிப்படையில் வெவ்வேறு மதப்பிரிவினரைச் சேர்ந்த மக்கள் தாக்கப்பட்டும் கொல்லப்பட்டும், அவர்களது மதவழிபாட்டுத் தலங்களான விகாரைகள், கோவில்கள், பள்ளிவாசல்கள் என்னவும் தாக்கப்பட்டு, ஏரியூட்டப்பட்டும் உள்ளன.

2014 ஆம் ஆண்டு கனுத்துறையிலும் 2018 ஆம் ஆண்டு கண்டிமலும் மதவன்முறைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன. சிவாராத்திரியை முன்னிட்டு திருக்கேதில்வர ஆலய வீதியில் அமைக்கப்பட்ட வாவேற்பு வரைவு 03.03.2019 இல் மதவாதத்தின் பெயரிலேயே தகர்க்கப்பட்டது. கடந்த ஏர்ல் 21ந் திகதி உயிர்த்த ஞாயிறன்று நிகழ்ந்த தாக்குதல்கள் அனைத்தும் மதவாத அடிப்படையிலேயே நடந்தன.

இறுதியாக 23.09.2018 இல் மூல்லைத்தீவு, செம்மலை, நீராவியடிப் பின்னையார் ஆலய வளாகத்தில் அமைந்துள்ள பெள்தை விகாரையின் விகாராதிபதியின் உடலை, கொழும்பிலிருந்து எடுத்து வரப்பட்டு அந்த ஆலய வளாகத்தில் ஏரியூட்டியமைக்கும் மதவாதமே காரணமாகும்.

இந்தியாவின் தற்போதைய ஆளுங்கட்சியான பாரதிய ஜனதாக்கட்சியினரே 1992 இல் அயோத்தியில் பாபர் மகுதியை முற்றாக இடித்தழித்தனர். இக்கட்சி தொடர்ச்சியாக மதவாதத்தை பயன்படுத்தியே தேர்தல்களில் வெற்றி பெற்று இந்தியாவை ஆட்சி செய்து வருகின்றது. இந்தியாவின் மதச்சாரப்பற்ற கட்சிகளான காங்கிரஸ் இடதுசாரிகளும் பாரதிய ஜனதாக்கட்சியின் மதவாத அடிப்படையிலான பிரச்சாரத்திற்கு எதிராக எதுவுமே செய்ய முடியாமலே உள்ளன.

பிரத்தானிய காலனியாதிக்கத்திற்கு எதிராகப் போராடிய காங்கிரஸ் கட்சி மற்றும் காங்தி - நேரு தொடர்பாக பல்வேறு விமர்சனங்கள் இருந்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சியினரும் காங்தியும் நேருவும், இந்தியாவில் மூல்ஸ்மிக்னையும் சீக்கியர்களையும் மற்றும் ஏனைய சிறுபான்மை மதங்களையும் கருத்திற் கொண்டே, இந்தியாவை மதச்சாரப்பற்ற நாடாக உருவாக்க வேண்டும் என்பதில் மிக முனைப்பாக இருந்தார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

“மதமும் அரசும் தனித் தனியாகவே இருக்கும். அதற்காக என் உயிரையும் விடத் தயாராக இருக்கிறேன். அரசுக்கு மதத்துடன் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. அரசாங்கம் உங்களது நல்வாழ்வை, தொலைத் தொடர்பை, வெளியுறவுக் கொள்கையை எனப் பல்வேறு மதச்சாரப்பற்ற தேவைகளையும் நிறைவு செய்யும். ஆனால் அது என்னுடைய, உங்களுடைய மதத் தேவைகளை நிறைவு செய்யாது” என காங்தி ஒருந்தடவை கூறியிருக்கிறார்.

தொடர்பு மின்னஞ்சல் முகவரி: sunvaanavil@gmail.com

‘வானவில்’ இதழுக்கு ஆக்கங்களை அனுப்ப விரும்புவர்களும், இதழ்களைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவர்களும் மற்றும் அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும் மேலுள்ள மின்னஞ்சல் முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்:

இணையத்தளம்: <http://manikkural.wordpress.com/> இந்த இணையத்தளத்தில் இதுவரையில் வெளிவந்த அனைத்து வானவில் இதழ்களையும் வாசிக்கலாம்.

அதேபோல நேருவும், “அனைத்துக்கும் மேலாக இந்தியா ஒரு மதம் சார்ந்த நாடாகவே கருதப்படுகிறது. நான் இதனை தொடர்ந்து கண்டித்துள்ளேன். அதனை அப்புறப்படுத்தாமல் ஓய மாட்டேன். மதம் என்பது ஆதாரமற்ற நம்பிக்கை, மூடநம்பிக்கை, சுரண்டல், மதவெறி, மதக் கொள்கை ஆகியவற்றை சார்ந்தது. இதனைத் தவிர்த்து மதத்தில் எதுவும் கிடையாது. மதம் மனித மனதில் பெரும் ஏக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது” என்று கூறியிருக்கிறார்.

இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் 1947 இல் இந்து - இஸ்லாம் என்ற மத அடிப்படையிலேயே பிரிந்தார்கள். எனினும் பெரும்பாலான இஸ்லாமியர்கள் இந்தியாவிலேயே தங்கியிருக்க விரும்பினர். இவர்கள் இந்தியா எப்பொழுதும் ஒரு மதச்சாரப்பற்ற நாடாக விளங்குமென முற்றுமுழுதாக நம்பினார்கள். இஸ்லாமிய மதத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே பிரிக்கப்பட்ட கிழக்கு - மேற்கு பாகிஸ்தான், பின்னர் 1971 ஆம் ஆண்டில் பங்களாதேஷ் - பாகிஸ்தான் என இரு நாடுகளாகப் பிரிந்தனர். மத அடிப்படையில் தேசங்கள் அமைவதில்லை என்பதைனை இப்பிரிவினை நிரூபித்தது. துருக்கி, ஈராக், ஈரான், சிரியா போன்ற நாடுகளில் வசிக்கும் குர்தில் இனமக்கள் இஸ்லாம் மதத்தினராக இருந்த போதிலும், தங்களது மொழியும் கலாச்சாரமும் தனித்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதி, தங்களுக்கென நாடுடான்றினை உருவாக்குவதற்காக நீண்ட காலமாக போராடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு நவீன் தேசமும் மதத்தின் அடிப்படையில் இயங்க முடியாது.

இஸ்லாமிய மதத்திற்குள்ளும் பல பீரவுகள் உள்ளன. அதனால் பல மூல்ஸ்லீம் நாடுகள் தங்களுக்கீட்டேயே பெற்று யுத்தங்கள் செய்திருக்கின்றன, யுத்தங்கள் செய்தும் வருகின்றன. ஈரான் - ஈராக் யுத்தம், சீரீயா உன்நாட்டு யுத்தம், ஆப்கானிஸ்தான் உன்நாட்டு யுத்தம், யேமன் - சவூதி அரேபியா யுத்தம் என்பன இவற்றிற்கு நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டு. அல்-கைடா மற்றும் தல்பான் போன்ற இஸ்லாமிய சுனை மதத்தீவீரவாதி இயக்கங்கள் அதீகளவீல் இஸ்லாமிய மக்களையே கொண்டு குவீத்துங்கார்கள். எனவே மதவாதம் என்பது ஒரு யதும் இன்னொரு மதத்திற்கு எதிராக நீறுத்தப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையைக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் கீட்டயாது. ஒரு மதத்திற்குள்ளேயே ஒரு பீரவீனருக்கு எதிராக இன்னொரு பீரவீனர் மோசுவதற்கும் மதவாதம் துணை போகின்றது.

புத்தின் போதனைகள் மதச்சாரப்பற்று. ஆனால் அவரின் போதனைகளை வைத்து மதமொன்று உருவாக்கப்பட்டது வரலாற்றில் ஒரு துண்பீயல் நீகழ்வே. இலங்கையில் மாரி மாரி ஆட்சீ செய்து வரும் இரு கட்சீகளும் இலங்கையில் பெற்ற மதத்தை பாதுகாப்பதற்கே முன்னுரைகள் வழங்கி வருகின்றன. இதனால் பெற்ற மதவாத அமைப்புகளும் புதீது பதீதாக உருவாகி தென்னிலங்கை மக்களையே செல்வாக்குச் செலுத்தீ வருகின்றன. இந்த பெரும்பான்மை மதவாதத்தீற்கு எதிராக சீறுபான்மை மதங்கள் தலைத்தீவீராக போராடுவதை வீடு, மதவாத அமைப்புகளுக்கு அரசீயலுடன் எந்தவீதீ தொடர்பும் இருக்கக் கூடாதென இலங்கையின் அனைத்து இன், மத மக்களும் இனைந்து போராடுவதே மிகச்சரீயானது.

வானவில்

சிவில் சமூகம் என்றால் என்ன?

அரசு சாரா அமைப்பு சொல்லும் அரசியல் சாரா சமூகம் - ஒரு மார்க்கீய ஆய்வு

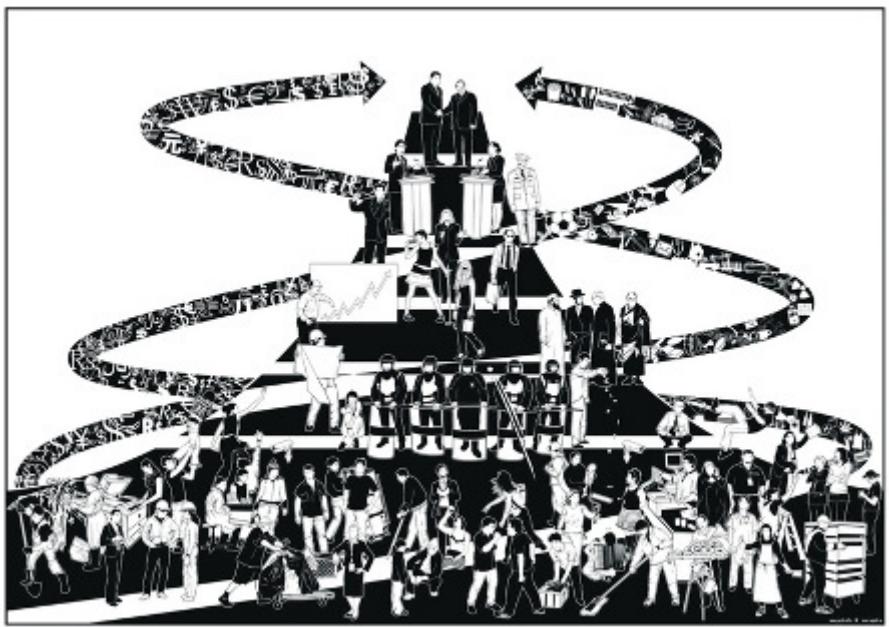
அறிமுகம்

[அரசியல் சாரா அமைப்புகள் பற்றிய மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் நிலையினை 18வது கட்சி காங்கிரஸ் அதன் அரசியல் - ஸ்தாபன அறிக்கையில் தெளிவுபடுத்தி உள்ளது. இந்த அமைப்புகளில் சில அணி திரட்டப்பட்ட இடதுசாரி இயக்கங்களிலிருந்து மக்களை திசை திருப்ப யண்புத்தப்படுகின்றன என அந்த அறிக்கை கூட்டிக் காட்டுகிறது. சிவில் சமூகம் என்ற கோட்பாட்டினை இவை முன்வைத்து, ஒரு முன்றாவது வழியாக (சோசலிசம், முதலாளித்துவம் ஆகிய இரண்டிற்கும் மாற்றாக) பிரச்சாரம் செய்யப்படுகிறது.

சிவில் சமூகம் பற்றி மார்க்கீய - வெளிசிச்ததின் அடிப்படையில் இத்தாலிய கம்யூனிஸ்ட் அறிஞர் அந்தோனியோ கிராம்சி கூறியதை நினைவில் கொள்வது அவசியம். சிவில் சமூகம் என்பதும் அரசு (அரசியல் சமூகம்) என்பதும் வெவ்வேறு அமைப்புகளாக இருந்தாலும், ஒன்றுக்கொன்று தொடர்படையைவகள் தான். அரசின் மீது எந்த வர்க்கம் மேலாதிக்கம் செலுத்துகிறதோ அதுவேதான் சிவில் சமூகத்தின் மீதும் ஆதிக்கம் செலுத்தும். சிவில் சமூகங்களை அரசுக்கு எதிராக, அல்லது அதற்கு மாற்றாக நிறுத்தும் முயற்சியில் அரசு சாரா அமைப்புகள் இன்று தாராளமயக் கொள்கைகளை எதிர்த்துப் போராடும் மக்களை வலுவிழுக்கச் செய்து விடுகின்றன. எங்கும் பரவி நிற்கும் (தாராளமாக வந்து குவியும் நிதியாதாரங்களோடு) இந்த அமைப்புகள் இடதுசாரி புரட்சிகர இயக்கத்திற்கு பெரும் சவாலாக உருவெடுக்கின்றன.

தொழிலாளி வர்க்கம் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற் போராடும் பொழுது சிவில் சமூகத்தின் மீது தன் ஆளுமையினை உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டுமென்கிறார் கிராம்சி. தொழிலாளி வர்க்கத்தின் அரசியல் கட்சியும் (கம்யூனிஸ்ட் கட்சி) தொழிலாளர் நலன்களுக்காக போராடும் மற்ற அமைப்புகளும், பரந்த அளவில் மக்களின் ஜனநாயக உணர்வுகளை புரிந்து கொண்டு அவர்களின் ஆதரவுடன் செயல்படுவதற்கான சமூக அடிப்படை சிவில் சமூகத்தில் இருக்கிறது.

பாகிஸ்தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இது சம்பந்தமாக வெளியிட்ட விமர்சனக்

கட்டுரையினை தமிழாக்கம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்சி அணிகள் அரசியல் சாரா இயக்கங்கள் பற்றிய கோட்பாட்டு அடிப்படைகளில் தெளிவு பெற இக்கட்டுரை உதவும் என்று 'மார்க்சிஸ்ட்' ஆசிரியர் குழு கருதுகிறது]

சிவில் சமூகக் கருத்து :

சோவியத் யூனியன் கலைக்கப்பட்ட பிறகு பெரும்பாலான இடதுசாரி அறிவு ஜீவிகள் சிவில் சமூக கோட்பாடு என்னும் காய்ச்சலுக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டனர். அரசியல் சாரா தன்னாரவ அமைப்புகள், மனித உரிமைக் குழுக்கள் முதல் கல்வியாளர்கள், ஆரவலர்கள் வரை ஜனநாயகவாதிகள் என்று தங்களை அமைத்துக் கொண்ட எதிர்பாளர்கள் உட்பட நவீன உலகின் தீர்மானங்களை எதிர்த்துப் போராட சிவில் சமூகம் என்னும் கோட்பாட்டையே பாதையாகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். எனினும், சிவில் சமூகம் என்பதன் உண்மையான பொருள் என்ன என்பதற்கு சிலர் கேள்வி எழுபினாலும், மற்றவர்கள் அதைப் பற்றிய கருத்து எதையும் வெளிப்படுத்தவில்லை.

பிரெஞ்சு மற்றும் அமெரிக்கப் புரட்சிகள், ஜனநாயகம் மற்றும் சிவில் சமூக கோட்பாடுகளின் மூலாதாரமாக அமைந்தது. மேற்கூறப்பட்ட முதலாளித்துவ ஜனநாயகப் புரட்சிகளின் காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற இக்கொள்கையே இன்று சிவில் சமூகம் என்பதன் அடித்தளமாக அமைந்துள்ளது.

பிரெஞ்சு மற்றும் அமெரிக்கப் புரட்சி காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டங்களின் படி சிவில் சமூகம் என்பது

ஆறு கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

அவை - சொத்து, சமத்துவம், சுதந்திரம், பாதுகாப்பு, மதச்சார்பின்மை மற்றும் பத்திரிகை சுதந்திரம்.

உதாரணமாக, மனித உரிமை பிரகடனம் ஏற்றத்து 2, சமத்துவம், சுதந்திரம், பாதுகாப்பு, சொத்து ஆகியவை இயற்கையான, மீறப்படக் கூடாத உரிமைகள் என விளக்குகிறது.

முதற்பார்வையில் இந்தக் கொள்கைகள் நியாயத்திற்கு உருக் கொடுத்தது போல் தோற்ற மளிக்கின்றன. பிரபல பத்திரிகைகள் மற்றும் தினசரி செய்தித் தாள்கள் மூலம் இவை தொடர்ச்சியாக பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டன. இருப்பினும், கூர்ந்து நோக்குங்கால், சிவில் சமூக கோட்பாடு என்பது முதலாளி வர்க்க ஆட்சியதிகாரத்தைக் கடந்து சிறிதும் சென்று விடவில்லை என்பது புலப்படும். ஒரு வார்த்தையில் கூறினால், சிவில் சமூகம் என்பது முதலாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை மறைமுகமாகச் சொல்வதாகும்.

சொத்து : -

சிவில் சமூகக் கோட்பாட்டின் மையக் கொள்கையாவது, மீறப்படாத உரிமை கொண்ட தனிச் சொத்தைப் பற்றியதாகும். உதாரணமாக அரசியல் சட்டம் 1793ன் ஏற்றத்து 16ன் படி: - சொத்துவரிமை என்பது எல்லா பிரஜைகளும் அவரவர்கள் செய்த வேலை, தொழில் ஆகியவை மூலம் ஈடுபாடு வருமானத்தையும், பொருட்களையும் அவர்கள் சொந்த விருப்பப்படி அனுபவிக்கவும், விற்கவும் உரிமை பெற்றவர்கள் என்பதாகும் என்று மார்க்கள்

எதிரான கொள்கை அல்லது மத சகிபின்மை என்பதாகவே உள்ளது. இக்கருத்து மதச்சார்பின்மையாளர்களை சனைக்காமல் வசைமாரி பொழியும் மதவாதிகளால் ஆதரிக்கப்படுகிறது. இந்தக் கருத்தும் சரியானதல்ல. மனித உரிமை மற்றும் பிரஜா உரிமை பிரகடனம் 1791, ஷர்த்து எண் 10ன் படி: - ஒருவர் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்களுக்காக - அது மத ரீதியாக இருந்தாலும் சரி, துண்புத்தல் கூடாது, மேலும் தான் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒரு மதத்தைப் பின்பற்ற எந்தவொரு மனிதனுக்கும் சுதந்திரம் உண்டு என்பது மனித உரிமையாக உத்தரவாதப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1793 மனித உரிமை பிரகடனம் ஷர்த்து 7 சுதந்திரமான மத பழக்கவழக்கங்களையே உயர்த்திப் பிடிக்கிறது.

அரசியல் சட்டம் 1795 பிரிவு 14 ஷர்த்து 354, இந்த உரிமைகளை அறிவிப்பதன் அவசியம் நிகழ்கால அல்ல சம்பத்திய கொடுங் கோண்மையை நினைவில் கொண்டுதான் என்பதை மத சுதந்திரக் கொள்கை வெளிப்படுத்துவதாக வாதிடுகிறது.

அதே போன்று பென்சில்வேனியா அரசியல் சட்டம் ஷர்த்து 9 பாரா 3 இவ்வாறு சொல்கிறது: -

எல்லா மனிதர்களுக்கும் அவரவர் மன உணர்வின்படி கடவுளை வழிபடும் உரிமை இயற்கையாகவே உள்ளது. எந்த மனிதனும் அவனது ஒப்புதலுக்கு எதிராக ஒரு வழிபாட்டுத் தலத்தை ஏற்படுத்தவோ, அதற்கு ஆதரவாக இருக்கவோ, எந்தவொரு மத அமைப்பையும் நிர்வகிக்கவோ கட்டாயப்படுத்தப்படக் கூடாது. இந்த உள்ளுணர்வு உரிமைகளில் எவ்விதத்திலும் கட்டுப்பாடு செய்யவோ அல்லது தலையிடவோ எந்த மனிதனுக்கும் அதிகாரம் இல்லை.

நியூஹம்ப்ஷர் அரசியல் சட்டம் ஷர்த்து 5,6 சொல்வது: -

இயற்கை உரிமைகளில் சில நூதனமான தன்மை கொண்டவை. மன சாட்சிப்படி நடக்கும் உரிமைகள் இவ்வகைப்படும். பாகிஸ்தானில் முதலாளித்துவ மதச்சார்பின்மையாளர்களுக்கும், மதவாதிகளுக்கும் உள்ள சச்சரவு மதம் அல்லது மத வழிபாடு வேண்டுமா என்பதல்ல. (இரு சாராரும் மதவழிபாட்டை உயர்த்திப் பிடிப்பவர்களே) இவ்விரு பிரிவினருக்கும் உள்ள மையப் பிரச்சனை என்னவெனில், நாடானது மதகுருக்கள் ஆளும் நாடாக இருக்க வேண்டுமா அல்லது மதச் சார்பின்மை நாடாக இருக்க வேண்டுமா என்பதே.

மெத்தப்படித்த முதலாளிகளாகிய பூர்வ்வா மதச்சார்பின்மையாளர்கள், மிக நவீன கருத்துக்கள் / எண்ணங்கள் கொண்ட முதலாளித்துவ உறவுகளுக்கேற்றவாறு முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் நடத்தப்படுவதையே விரும்புகிறார்கள். இதர அம்சங்களில், பெண் விடுதலை உள்ளடக்கியதாக இருந்த போதிலும், அது முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தின எல்லைகளுக்குள்ளே தான் என்பது தெளிவு. இம்மாதிரியான பெண் விடுதலை, அதன் வர்க்க குறிக்கோள்களால் முடக்கப்பட்டதால் தொழிலாளி வர்க்கத்திலும் விவசாயத்திலும் உள்ள பெண்களை அவர்களால் அணி திரட்ட முடியவில்லை.

போதுமான கல்வியிலும் பெறாத மத உரிமைவாதிகளாக இருக்கும் சிறு முதலாளிகள், முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் இன்னும் அதிகமாக பாரம்பரிய வழக்கங்களைத் தராளமாகக் கொண்டு கட்டப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர். இந்தப் பாரம்பரிய பழக்கக் கட்டமைப்பு உண்மையில் எழுச்சி பெற்று வரும் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கங்களை எதிர்ப்பதில், முதலாளி வர்க்க ஜனநாயகத்தை விடவும் தக்துவார்த்தர்தியான சிறந்த பாதுகாப்பாக உள்ளது. ஆகவே தொழிலாளி வர்க்கத்தின் முன்னேற்றப் பாதையில் இவர்களே முதல் தடங்கல். இந்த இரண்டு சமூக குழுக்களுக்கும் இடையே உள்ள சச்சரவு குறிப்பிட்ட வடிவிலான முதலாளித்துவத்தைப் பற்றியதே. (நவீனம் அல்லது பழையமை) மதவாதிகளே தெளிவாகத் தெரியக் கூடிய விரோதிகளாக உள்ள போதிலும், முதலாளித்துவ மதச்சார்பின்மையாளர்கள் உழைக்கும் பிரிவினருக்கும், பெண்களுக்கும் திசை மாற்றும் புத்திசாலித்தனமான மறைமுக உயர்த்திப் பிடிக்கிறது.

எதிரிகளாவார்கள். புரட்சிகர சக்திகள் தமது வலதுகரத்தை குறுகிய மனப்பான்மை கொண்ட வலதுசாரி (மத) சக்திகளின் செல்வாக்கை எதிர்க்கவும், இடது கரத்தை இடதுசாரி பேர்வைவையில் உள்ள முதலாளித்துவ மதச்சார்பின்மையாளர்களை எதிர்க்கவும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

பத்திரிகை சுதந்திரம்:

அரசியல் சட்டம் 1793, ஷர்த்து 122ன் படி: - கட்டுப்பாடற் பத்திரிகை சுதந்திரம் மனித உரிமைகளின் பலனாக, தனி மனித சுதந்திரமாக உத்தரவாதப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. எனினும், ஆழமாக அறியுக்கால் பத்திரிகை சுதந்திரம் என்பது பொது சுதந்திரம் என்ற கோட்பாட்டால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதே ஷர்த்து, சொல்வது, பொது சுதந்திரத்துடன் சமரசம் செய்து கொள்ளும் போது பத்திரிகை சுதந்திரம் அனுமதிக்கப்படக் கூடாது அதாவது, தனிச் சொத்து என்ற ஸ்தாபனம் மூலம் முதலாளி வர்க்கம் தொழிலாளிகளைச் சுரண்ட செலுக்கத்தும் உரிமை மீது தாக்குதல் தொடுக்கும் போது பத்திரிகை சுதந்திரம் அனுமதிக்கப்படக் கூடாது என்பதாகும். சுதந்திரமான தகவல் தொடர்பு சுகாப்தத்தில் நாம் நுழைந்திருப்பதாக உரிமை கொண்டாடும் இந்நேரத்தில் உலகம் முழுவதும் உள்ள ஊடகங்கள் இறுக்கமாகத் தடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. இக்கட்டுப்பாடு சிவில் சமூகக் கோட்பாட்டிலிருந்து வேறுபட்டதல்ல என்பது குறைவாகவே புலப்படுகிறது. தனிச் சொத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ள சுதந்திரம் என்பதைப் பாதுகாக்க இந்த ஊடகக் கட்டுப்பாட்டு உரிமையை முதலாளிலைப்படுத்தியதே சிவில் சமூகம் என்பது, ஈராக் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் மீது அமெரிக்கா தாக்குதல் தொடுத்த போது பத்திரிகை சுதந்திரத்தில் அமெரிக்காவின் நோக்கத்தை அறிந்து கொள்ளலாம்.

முடிவுரை:

மேற்கூறிய விளக்கங்களிலிருந்து சிவில் சமூகம் என்ற கோட்பாடு முழுவதுமாக முதலாளி வர்க்க ஆட்சி அதிகாரத்துடன் கட்டப்பட்டது என்பதை தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆகவே, சிவில் சமூகம் என்பது முதலாளித்துவ எதேச்சுதாரத்தை மறைமுகமாகக் கொண்டது என்ற முடிவு, ஆதாரமற்ற ஒள்ளாக கருத முடியாது. மேலும், சிவில் சமூகம் என்ற கோட்பாட்டினை ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவினர் பயன்படுத்துவது மேலே கூறப்பட்ட விளக்கத்திலிருந்து மாறுபட்டது என்று வாதிட முடியாது. தொடர்ச்சி 9ம் பக்கம் பார்க்க...

எஸ்.டபிள்யு.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கவின் 60ஆவது ஆண்டு நினைவாக அமர்ப் பண்டாரநாயக்கா: சாதாரண மனித யுக்தியின் சிற்பி

மனிதர்கள் பிறக்கிறார்கள், வாழ்கிறார்கள், இறக்கிறார்கள். ஆனால் சில மனிதர்களின் பெயர்களே வரலாற்றில் பொறிக்கப்படுகின்றன. மனிதகுல மேம்பாட்டுக்கு, அவர்கள் தம் வாழ்நாளில் ஆற்றிய அருமபணிக்காக அவர்களது நாமம் என்றென்றும் மக்கள் இதயங்களில் வாழ்கிறது. அவ்வாறு எமது நாட்டில், எமது யுகத்தில் தோன்றி மறைந்த ஒருவரே அமர்ப் பிரதமர் சொலமன் வில்சன் நிடஜ்வே டயஸ் பண்டாரநாயக்கா அவர்கள்.

இன்னும் சிலர் - உதாரணமாக ஜேர்மனியின் அடோல்ஸ்ப் ஹிட்லர், எமது நாட்டின் ஜூனியஸ் நிச்சார்ட் ஜெயவர்த்தனா போன்றவர்களின் பெயர்களும் வரலாற்றில் இடம்பெற்றுள்ளதான்.

ஆனால் அவர்களை எதிர்மறையாக - மக்கள் விரோதிகளாக வரலாறு குறித்து வைத்துள்ளது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலங்கை வரலாற்றில் “பண்டாரநாயக்கா சகாப்தம்” என்ற ஒரு காலகட்டத்தை அமர்ப் பொறித்துச் சென்றுள்ளார்.

நாட்டின் தலைவிதியை மாற்றியமைக்கக்கூடிய பிரதமர் பதவியில் மிகக் குறுகிய காலமான ஒரு வருடத்திற்கும் சற்றுக் கூடுதலான காலம் (1956 - 1957) செப்ரெம்பர் 29 படுகொலை செய்யப்படும் வரை) இருந்த போதிலும் மக்கள் மனங்களில் அவரது தலைமைத்துவ பண்பின் தாக்கம் இன்றும் மிக வலுமிக்கதாகவே இருந்து வருகிறது.

இதற்குக் காரணம் அவரது இளமைக்காலம் முதல் அவர் தனது சிந்தனையில் உருவாக்கி கட்டி யெழுப்பி வந்த தேசாபிமான, முற்போக்கு என்னங்களின் வளர்ச்சியும் செயல்பாடுகளும் ஆகும்.

அவரது கொள்கைகள், நடைமுறைகள் பதவியை நோக்கமாகக் கொண்டவையாகவோ அல்லது பதவி வந்தவின் உருவானவையாகவோ இருக்கவில்லை. அதனாலேயே மரணத்திற்குக் காரணமான கொலையாளியின் துப்பாக்கி ரவைகளால் அவரது செல்வாக்கின் வீச்சை மட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

எஸ்.டபிள்யு.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கவின் காலம், டாக்டர் என்.எம்.பெரோரா, டாக்டர் கொல்லின் ஆற்டி.சில்வா, பிட்டர் கெனமன், பொன்கந்தையா, அ.வைத்திலிங்கம் போன்றோர் தீவிர பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு தலைவர்களாக இருந்த போதிலும் இலங்கை மக்களின் ஒட்டுமொத்த தேசிய, வர்க்க அபிலாசைகளைக் கணக்கில் எடுக்கத் தவறி, முதலில் அதிதீவிர இடதுசாரித் தவறுகளையும் பின்னர் பாரானுமன்ற சந்தர்ப்பாகத் தவறுகளையும் இழைத்து, மக்கள் மனங்களில் நிலைத்து நிற்க முடியாதவாறு வரலாற்றின் ஓரத்துக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்)

உண்மையில் இருபதாம்

நூற்றாண்டின் எல்லா நாடுகளிலுமிருந்த ஏகாதிபத்திய - எதிர்ப்புத் தலைவர்களைப் போலவே பண்டாரநாயக்காவையும் அன்றைய சர்வதேசிய நிலைமையின் புரட்சிகர அம்சங்கள் பாதித்தன.

முதலாம் உலகப்போரும், ரஸ்யாவில் ஏற்பட்ட அக்டோபர் சோசலிசப் புரட்சியும், சீன விடுதலைப் போரும், இந்திய சுதந்திரப் போராட்டமும், இரண்டாம் உலகப் போரில் ஹிட்லர் தலைமையிலான பாசிச சக்திகள் தோற்கடிக்கப்பட்டமையும், கிழக்கு ஜோப்பாவில் சோசலிச நாடுகளின் தோற்றமும் உலக அரங்கில் பிரமாண்டமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது.

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக உரக்கத்திலிருந்த உலகம், சுதந்திரம், ஜனநாயகம், சோசலிசம் என்ற பெரும் புயல்களால் உலுக்கப்பட்டது. மனித குலம் மெதுவாக தான் நடந்து வந்த பாதையில் திடீர் பாய்ச்சல் ஒன்றை நிகழ்த்தியது.

ஆங்கிலேய, ஐப்பானிய, ஓல்லாந்த, போர்த்துக்கேய, பிரான்சிய, ஸ்பானிய, இத்தாலிய காலனியாதிக்கவாதிகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்த நாடுகளில் மாபெரும் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களை வரலாறு எங்கும் உருவாக்கியது.

சீனாவின் மாவோசேதூங், வியந்நாமின் ஹோசிமின், இந்தியாவின் காந்தி, பாகிஸ்தானின் ஜின்னா, எகிப்தின் நாசர், இந்தோனேசியாவின் சுகர்ணேஷா,

நியாயப்பாட்டையும் அவர் ஏற்றார். அதனாலேயே 1953 ஆகஸ்ட் 12 ஹர்த்தாலுக்கு முரண் ஆதரவு தெரிவித்தார்.

இந்த ஹர்த்தாலின் தலைமைச் சக்தியாக தொழிலாளி வர்க்கம் இருந்த போதிலும், நகர்ப்புற மத்தியதர எழுதுவினைஞர்களும், முழு ஆசிரிய சமூகமும், விவசாயிகள், மதகுருமார்கள், நாட்டுப்புற வைத்தியர்கள், கலைஞர்கள் என்போரும் முரண் ஆதரவு வழங்கியிருந்தனர்.

அமெரிக்க பேராசிரியர் ஒருவர் 1956 தேர்தலுக்கு முன்னர் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்து நாட்டுப்பறங்களுக்குச் சென்று ஆய்வு செய்த பின் கொழும்பு திரும்பி லேக்ஷ்ணல் பத்திரிகையொன்றுக்கு கருத்துத் தெரிவிக்கையில், திருப்பண்டாரநாயக்காவின் அமோக தேர்தல் வெற்றியை மிகவும் அக்சொட்டாக குறிப்பிட்டிருந்தார். அவர் மிகச் சரியாக அத்தேர்தலில் ஐ.தே.க. எட்டு ஸ்தானங்களே பெறும் என ஆளுடம் கூறினார். அவ்வாறே உண்மையில் நடந்தது. (இப் பேராசிரியர் பின்னர் 1977ல் ஜே.ஆர். அமோக வெற்றி பெற்ற பின் இலங்கைக்கான அமெரிக்கத் தாதுவராக நியமிக்கப்பட்டார்) பண்டாரநாயக்காவை நீண்ட காலம் வாழ ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் உள்ளாட்டு பிற்போக்குவாதிகளும் விட்டு வைக்கவில்லை. ஆனால், தனது குறுகிய பிரதமர் பதவிக் காலத்தில்

பெறுமதி வாய்ந்த முடிவுகளை அவர் எடுத்தார்.

பிரித்தானிய காலனியாதிக்கத்தின் நேரடி மிச்ச சொச்சங்களாக திரிகோணமலையிலும், கட்டுநாயக்காவிலும் இருந்த அவர்களது கடற்படைத் தளத்தையும், விமானப்படைத் தளத்தையும் அகற்றினார். போக்குவரத்தையும், துறைமுகத்தையும் தேசியமயமாக்கினார். நெற்காணி மசோதாவையும், காணிச் சீர்திருத்தத்தையும் அமுலாக்கினார். தேவிலை, நப்பர் தோட்ட தேசியமயத்தை அவர் முயற்சித்த போதிலும் அது பின்னர் அவரது மனைவி ழூர்மாவோ காலத்திலேயே நிறைவேறியது.

இது தவிர, ஐ.தே.க. ஆட்சியினால் கடுமையாக நிராகரிக்கப்பட்டிருந்த தொழிலாளருக்கான வேலைநிறுத்த உரிமை, தொழிற்சங்கம் அமைப்பதற்கான உரிமை, சோசலிச நாடுகளுடனான ராஜதந்திர மற்றும் வர்த்தக உறவுகள் போன்ற முற்போக்கான நடவடிக்கைகள் எல்லாம் அவரது ஆட்சிக் காலத்திலேயே எடுக்கப்பட்டன.

1956ம் ஆண்டுவெரை இலங்கையின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை, பிரித்தானியக் கொள்கையின் மறுபதிப்பாகவே இருந்தது. வெளிநாட்டுக் கொள்கையை சுதந்திரமான, நடுநிலைமையான கொள்கையாக பண்டாரநாயக்காவே மாற்றியமைத்தார். எமது பெரிய அண்டை நாடான இந்தியாவுடனும், சோசலிச நாடான சின்துடனும் சிறந்த நட்புறவைப் பேணினார்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இலங்கையின் தேசிய சுதந்திரம், சுயாதிபத்தியம், பிரதேச ஒருமைப்பாடு என்பனவற்றைப் பாதுகாப்பதில் தீர்க்கமான பங்கு வகிக்கும் தேசிய இனங்களுக்கிடையிலான பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதின் முக்கியத்துவத்தை தீர்க்கதறிசனத்துடன் உணர்ந்து, தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவர் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகத்துடன் ‘பண்டா – செல்வா ஓப்பந்தம்’ என்ற பிரச்சித்தி பெற்ற (நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல் போன) ஓப்பந்தத்தை உருவாக்கினார்.

ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவும் அவரது ஐ.தே.கட்சியினரும், சிங்கள இனவாத பெளத்த பிக்குகளை அழைத்துக் கொண்டு அபகீர்த்தியான “கண்டியாத்திரை” என்ற தமிழர் விரோத கலகத்தை உருவாக்கி (இன்று ரணிலின் ஐ.தே.க. செய்வது போல) ஓப்பந்தத்தை எதிர்காமல் இருந்து, தமிழரசுக் கட்சியும் எதிர்க் குழப்ப வேலை செய்யாமல் இருந்திருந்தால், அவ்வொப்பந்தம் அமுலுக்கு வந்து, இலங்கை ஏனைய நாடுகளுக்கு இனப் பிரச்சினைத் தீர்வில் முன்னுதாரணமாக இருந்திருக்கும்.

தமிழ் அரசியல் தலைமை தனிநாடு பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்பே, அதாவது 20 வருடங்களுக்கு முன்பே, (1976ஆம் ஆண்டில் வட்டுக்கோட்டை மகாநாட்டில் தமிழித் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. பண்டா – செல்வா ஓப்பந்தம் 1957ல் செய்யப்பட்டது) எழுதப்பட்ட இந்த ஓப்பந்தம் இன்று வரையும் பெறுமதிமிக்க ஒன்றாகவும், இனப் பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான அடிப்படையாகவும் இருந்து வருகிறது. ஆனால் துரதிஸ்டவசமாக அமர்ர பண்டாரநாயக்கா மீது உள்நோக்கத்துடன் சேறுபூச முயல்பவர்கள், அவரது அரசியல் வாழ்வின் போற்றுதற்குரிய பிரதான பகுதியை மறந்துவிட்டு, அவரது “ஷிங்களம் மட்டும்” என்ற சந்தர்ப்பவசத்தால் ஏற்பட்ட கருத்தைத் தாக்கிப் பிடிக்கின்றனர்.

உண்மையில் வரலாற்றுத்தியாக இலங்கையில் சமஸ்திக் கொள்கையின் பிதாமகரே பண்டாரநாயக்காதான். 1930களிலேயே இலங்கையில் யாழ்ப்பாணம் உட்பட மூன்று சமஸ்தி அரசுகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் வைத்தே பண்டாரநாயக்கா அறிவித்தார்.

காஷ்மீர் பிரச்சனை – ஓர் அமெரிக்க அரசியல்வாதியின் பார்வையில்...

என் தந்தை இந்தியாவில் அமெரிக்க தூதரகத்தின் உயரதிகாரியாக பணியாற்றியதன் விளைவாக, எனக்கு விடுமுறை என்றாலே இந்தியாவில் தான் உற்சாகமாக கழித்தேன். நான் (Andy Levin) இந்தியாவில் 1978ல் இருந்து பல அண்டுகள், அதோன் இந்தியாவுக்கு பயணித்திருக்கிறேன். இந்தியாவின் பல மாநிலங்களுக்கு சென்றுவரேன். அதனுடைய கலாச்சார மாண்புகளை, இயற்கை ஏழிலை, மனிதனுயத்தை சித்தருள்ளேன். என் பள்ளி மற்றும் கல்லூரி விடுமுறைகளை நான் என் தந்தையோடு (அமெரிக்க தூதரகத்தின் உயர் அதிகாரியாக இந்தியாவில் 20 அண்டுகள் பணியாற்றியவர்) இந்தியாவின் பல மாநிலங்களில் குறிப்பாக கர்நாடகத்தில், உத்தரப் பிரதேசத்தில் என் நான் கண்ட இந்தியா தான் நான் உயர் கல்வியில் மதம் சார்ந்த விசயத்தை முன்னிருமைப் பாடமாக, என் அரூப்புச் சிப் பாடத்தை இந்தியா மற்றும் தலைப்பில் பவுத்தம் எனும் தலைப்பிலும் மேற்கொண்டிட காரணமாக அமைந்தது. அந்த அளவுக்கு இந்தியா என் வாழ்க்கையை மாற்றியது என்றால் அது மிகையல்ல.

அதன் “வேற்றுமையில் ஓற்றுமை” என்னும் மகத்தான பண்புதான் இன்னும் அந்நாட்டை பெரிதும் மதிக்க வைக்கின்றது. இந்துக்கள், இஸ்லாமியர், சீக்கியர், கிறித்தவுர்கள், ஜெனர்கள், பார்சிகள், புத்த பிக்குகள், புத்த மதப்பற்றாளர்கள் என பல தரப்பட்ட மத நம்பிக்கையாளர்கள் இணைந்து வாழும் நாடு. அது ஒரு அமைத்யான சுக வாழ்வு என்றே நான் கருதினேன்.

அனால் இப்போது நானும் இங்கு அமெரிக்காவில் அரசியலில் இருப்பதாலும், தொடர்ந்து இந்தியாவின் அரசியலை கூட்டந்து நோக்குபவன் என்பதாலும் கூடுதல் கவனம் செலுத்துகிறேன். நரேந்திர மோடி பதவியேற்றக்கிழந்து அதன் சமூக உறவு முற்றிலும் மாறியுள்ளதாக அறிகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரை மோடி ஒரு இந்து தேசியவாதி என்பதால் தான் பல விசயங்கள் தற்போது நடந்தேறி வருகிறது. அதன் ஒரு பகுதியாக தான் 70 அண்டுகளுக்கு மேலாக காஷ்மீருக்கு இருந்து வந்த சிறப்பு அந்தஸ்து இன்று பரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால்

Andy Levin

இந்தியாவிலும், பாகிஸ்தானிலும் பதற்றம் நிடுக்கின்றது.

உலகின் மிகப் பெரிய ஜனநாயக நாடு என்று சொல்லப்படும் இந்தியாவில் பாஜைக் அட்சிக்கு வந்த பிறகு தான் தலைகீழ் மாற்றங்கள் நிகழுத் துவங்கி உள்ளதாகவே கருதுகிறேன். மோடியின் இச்சிசயல்கள் ஏதோ தனிப்பட்ட நிகழ்வு என ஒதுக்கி தனிடி முடியாது. காரணம் இன்று உலகம் முழுகும் இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிரான மதவெறி திட்டமிட்டு உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. அமெரிக்க ஜனாதிபதி டிரம்ப், இஸ்ரேலின் பெர்சுமின் நேதன்யாகு, பிரேசிலின் ஜூமிர் போல்சான்ரோ, நரேந்திர மோடி என எல்லோரும் பேசுவதின் அடிநாடம் கிட்டத்தட்ட ஒன்றாக உள்ளது. இதில் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒரு நோக்கம் உள்ளதென்றாலும், இந்தியாவில் இது முழுக்க தேசிய வெறியை கிளர்ந்தெழு வைக்கும் ஏற்பாடே முதன்மையானது. முன்னர் மோடி ஒரு மாநிலத்தின் முதல்வராக இருந்த போது அங்கு கோத்ராவில் ஏற்பட்ட பயங்கரத்தில் ஏராளமானவர்கள் இறந்து போனதை காரணம் காட்டியும், அப்பட்டமான மனித உரிமை மீறல் காரணங்களுக்காகவும் அமெரிக்க அரசு

மோடிக்கு விசா மறுத்தது. அன்றைய காலத்தில் நியூயார்க் டைம்ஸ் நாளிதழ் ஒரு பெரிய செய்தியை வெளியிட்டது. தன் மாநிலத்து மக்களுக்கு எவ்வித பாதுகாப்பையும் வழங்காத ஒருவர், குறிப்பாக மத சிறபான்மை மக்களுக்கு எதிராக நடந்தேறிய கொலை வெறி தாக்குதல்களை தடுக்காத ஒருவர் என அவர்மீது குற்றம் சாட்டியது. அவரது அட்சிக் காலத்தில் தான் இன்றைக்கு மாட்டிறைச்சி வைத்திருந்தார்கள் என்ற கூறி சுமார் 50 இஸ்லாமியர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். அனால் இப்போது இங்கும் (அமெரிக்காவிலும்) அட்சி மாறியுள்ளதால், மோடிக்கான வரவேற்பும் மாறியுள்ளது. ஏனென்றால் அமெரிக்க ஜனாதிபதி டிரம்ப், தன் வலதுசாரிக் கொள்கைகளை இஸ்லாமியர் எதிர்ப்பு எனும் முகமூடியை வைத்துத்தான் செயல்படுத்துகிறார். ஜனநாயகத்தின் பாதுகாவலர் தாங்களே என உலகம் முழுகும் சொல்லிக் கொள்ளும் அமெரிக்கா, காஷ்மீரில் நடந்து வரும் திட்டமிட்ட ஜனநாயகப் படுகொலையை கண்டு கொள்ளாமல் இருப்பது நல்லதல்ல என்பது என் கருத்து. காஷ்மீர் நடவடிக்கை குறித்து வெளிப்படையாக சில நாடுகள் இந்திய அரசின் நிலையை ஆதரித்துள்ளன.

வரலாறு தெரியாமல் அவர்கள் அந்த நிலை எடுக்கவில்லை. தெரிந்தே தான் செய்துள்ளார்கள். வசதியாக தாங்கள் செய்து வரும் கார்ப்பரேட் அதற்கு, சிறப்பான்மையினர் எதிர்ப்புக்கு இல்லாம் அனுசரணையாக இருக்கும் என அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

அமேசான் காருகளில் ஏற்பட்டுள்ள பெருந்தீ அதனால் பாதிப்படையும் ஒட்டுமொத்த சுற்றுச் சூழல், மழைக் காருகள் அழிவு எனப் பல சதிகளை மறைக்க பிரேசில் ஜனாதிபதி காஷ்மீர் விவகாரம், உலகளாவிய தீவிரவாதம் என மக்கள் எண்ணத்தை மட்டு மாற்றுகிறார்.

இஸ்ரேலின் பிரதமர் பெஞ்சுமின் நேதன் யாகு அடுத்த முறையும் நீடிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், இந்த தேர்தலில் தேசிய வெறியை மீண்டும் கிளரி நீண்ட காலமாக இழுப்பியாக இருக்கும் பலஸ்தீன் எல்லை மற்றும் உரிமை பிரச்சனைகளை தங்களுக்கு சாதகமாக மாற்றிக் கொள்ள அரசியல் செய்கிறார். சிறப்பான்மை மக்க ஞக்கு எவ்வித உரிமையும் கொடுக்க இயலாது, எல்லை எப்போதும் பதற்றமாகவே இருக்க வேண்டும், அதன் மூலம் ஒரு

தேசிய வெறி கண்று கொண்டே இருப்பது தனக்கு சாதகமாக இருக்கும் என்பதால் அவரும் காஷ்மீர் விசயத்தில் ஒரு நிலை எடுத்துள்ளார்.

பதவியேற்ற காலத்திலிருந்தே தீவிர வலது சாரி தத்துவத்தையும், தேசிய வெறியூட்டலையுமே தனது அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலாக வைத்துள்ள பெண்ணால்பூ டிரம்ப் அகதிகள் பிரச்சனை, மெக்சிகோ சுவர் அமைத்தல், குடியிருமை பிரச்சனை எனப் பல பிரச்சனைகளை முன்னிறத்தி, அமெரிக்க மக்களின் உண்மைத் தேவைகளை ஒட்டு மொத்தமாக மறைக்கிறார்.

அனால் என்னை பொறுத்தவரையில் காஷ்மீரில் நடந்திருப்பது ஒரு ஜனநாயகப் படுகொலை. எனக்கு தெரிந்தவரையில் காஷ்மீரிக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த சிறப்பு சலுகை நாட்டை ஒருமைப்படுத்தக்கானே ஒழிய பினவுபடுத்த அல்ல. அனால் பல அண்குளாக செய்யப்பட்ட திட்டமிட்ட பிரச்சாரம், அதையிடாட்டிய சிந்தனை மாற்றுமே தற்போது மோடியால் தைரியமாக செய்ய முடிந்துள்ளது. அதை அப்பட்டமாக அடுத்திருக்கும் பெண்ணால்பூ டிரம்ப், மனித உரிமை

மீறலின் முதல் குற்றவானி என நான் கூறுவேன். உலகம் முழுதும் ஜனநாயகம் மீதான தாக்குதல்கள் வெருவாக அதிகரித்துள்ளன. தீவிர வலதுசாரித் தன்மை சர்வாதிகாரத்தை நோக்கி இட்டுச் செல்லும் எனும் உண்மையை நாம் யாரும் மறந்து விடக் கூடாது. இந்த நிலையில் மனித உரிமை மீறல்கள் மிக அதிகமாக இருக்கும் என்பது யதார்த்தம். அப்படியானால் ஜனநாயகம் கேள்விக் குறியாகும் நிலை ஏற்படும்.

இதில் வேடுக்கை என்னவென்றால், இந்தியப் பிரதமரும் அவரின் கட்சியும் ஒரு பிரச்சனையை பற்ற வைத்திருக்கின்றது... அந்த எரியும் வெறுப்பில் எண்ணையை அதிகமாக ஊற்றும் வேலையை எங்கள் நாட்டு ஜனாதிபதி டிரம்ப் செய்து வருகிறார் எனும் உண்மையை உலகுக்கு சொல்ல வேண்டும். இவர்களின் முகமுடிகளை கிடித்திட வேண்டும் என்பதே என் அவர் ஏனென்றால் பண்முகப்பட்ட இந்தியாவையே நான் விரும்புகிறேன்...!

**கட்டுரையாளர் : Andy Levin
தமிழில் : என்.சிவகுரு**

நன்றி: தீக்கதிர்

உங்களுக்கு எவ்வளவு நுணிச்சல்? - ஐநா.வை அனுராவத்து கிரெட்டா நுனிபர்க்

கவீடினைச் சேர்ந்த கிரெட்டா துன்பெர்க் (Greta Thunberg) என்ற 16 வயது சிறுமி காலநிலை மாற்றத்திலிருந்து புவியைக் காக்க தனி நபராகப் போராடத் தொடங்கி உலகம் முழுவதும் பிரச்சாரம் மேற்கொண்டு வருகிறார்.

எற்கெனவே கவீடினில் பருவநிலையைக் காக்க பள்ளி வேலை நிறுத்தம் என்ற போராட்டத்தை ஆரம்பித்து அதை சர்வதேச அளவில் மிகப்பெரிய இயக்கமாக மாற்றியுள்ளார்.

இந்தினையில் ஜ.நா. காலநிலை மாற்றம் தொடர்பான உச்சி மாநாட்டில் திங்கட்கிழமை கிரெட்டா பேசினார். உலகத் தலைவர்களுக்கு அவரது செய்தி என்ன என்று கேட்கப்பட்டபோது, அவர் ஆற்றிய உரை தற்போது சர்வதேச அளவில் பலரால் புகழப்பட்டு வருகிறது.

அவரது முழுமையான பேச்சு: “எனது செய்தி இதுதான். நாங்கள் உங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நடப்பது எல்லாம் தவறு. நான் இங்கு இருக்க

Greta Thunberg

வேண்டியவன் அல்ல. கடலுக்கு அந்தப் பக்கம் நான் பள்ளியில் இருக்க வேண்டும். ஆனால் நீங்கள் எல்லாம் எங்களைப் போன்ற இளைஞர்களிடம் நம்பிக்கையைத் தேடி வருகிறீர்கள். உங்களுக்கு எவ்வளவு துணிச்சல் இருக்க வேண்டும்?

உங்கள் வெற்று வார்த்தைகள் மூலம் என் கனவுகளையும், சுழுந்தைப் பருவத்தையும் திருடிவிட்டீர்கள். ஆனால் நான் அதிர்ஷ்டம் செய்தவர்களில் ஒருத்தி மக்கள் அவதிப்படுகின்றனர், இறந்து போகின்றனர், மொத்த தூமலமைப்புகளும் உருக்கலைந்து வருகின்றன. ஒரு வெகுஜன அழிவின் ஆரம்பத்தில் நாம் இருக்கிறோம். இந்த தூமலிலும் பணம் பற்றியும், அழிவில்லாத பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றிய மந்திரக் கடைகளையும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

உங்களுக்கு எவ்வளவு துணிச்சல் இருக்க வேண்டும்? 30 வருடங்களுக்கும் மேலாக, அறிவியல் தெள்ளத் தெளிவாக கணித்து வருகிறது. ஆனால் (மாற்றத்துக்குத் தேவையான) அரசியலும், தீர்வுகளும் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை இல்லாத நிலையில், எவ்வளவு துணிச்சல் இருந்தால், அவற்றைக் கவனிக்காமல் இங்கு வந்து, தொடர்ச்சி 15ம் பக்கம் பார்க்க...

இவர்கள் கோமாளிகளா அல்லது சதிகாரர்களா?

ஜே.வி.வி. இம்முறை தனது ஜனாதிபதி வேட்பாளராக கட்சியின் தலைவர் அனுரா சுமார் திசாநாயக்கனை நிறுத்தியுள்ளது. ஜே.வி.வி.யின் வரலாற்றை நன்கு அறிந்தவர்கள் தவிர ஏனையோர் சிலர், 'ஜே.வி.வி. இலங்கையில் ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும் மாற்று சக்தியாக இருக்கும்' என அப்பாவித்தனமாக நம்புகின்றனர். (இவர்களுக்கு எமது அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை)

ஜே.வி.வி. என்ற சிறு முதலாளித்துவ சிங்கன் இனவாத கட்சியின் கொள்கைகளைப் பற்றி திரும்பத் திரும்ப பேசுவதில் பயனில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் முன்னர் மறைமுகமாகவும், கடந்த நான்கு வருடங்களாக வெளிப்படையாகவும், ஏகாதிபத்திய சார்பு - இலங்கையின் பெருமுதலாளித்துவ சக்திகளின் பிரதிநிதியான ஜே.தே.க. அரசுக்கு முன்று கொடுத்து வருகின்றனர். அத்துடன் அவர்கள் இலங்கையின் தேசிய சிறுபான்மை இனங்களுக்கு குறிப்பாக தமிழ் மக்களுக்கு எதிரானவர்கள் என்பதும் பல தடவைகள் நிருபிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, ஜே.வி.வி. இந்தத் தேர்தலில் போட்டியிடுவதின் நோக்கம் என்ன என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

ஜே.வி.வி.யின் ஸ்தாபகத் தலைவர் ரோகண விஜேவீர முதன்முதலாக ஜே.வி.வி. சார்பாக 1982 ஜனாதிபதி தேர்தலில் போட்டியிட்ட போது அவர் பெற்ற மொத்த வாக்குகள் 2 இலட்சத்து 73,428. அதாவது அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளில் 4.19 சதவீதம்.

பின்னர் ரோகண விஜேவீர, ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனவீன் ஜே.தே.க. அரசாங்கத்தால் கொல்லப்பட்ட பின்னர், 1999 இல் நடைபெற்ற ஜனாதிபதி தேர்தலில் ஜே.வி.பி. சார்பாக நந்தன குணத்தை போட்டியிட்டார். அவர் பெற்ற மொத்த வாக்குகள் மூன்று இலட்சத்து 44,173. அதாவது அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் 4.08 சதவீதம். இது, விஜேவீரவை வீட நந்தன குணத்தை 18 வீத வாக்குகள் குறைவாகப் பெற்றதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. பின்னர் நந்தன குணத்தை ஜே.வி.பி.யை வீட்டு விலகி ஜே.தே.க.வீல் நேரடியாகச் சங்கமம் ஆக்ஷிட்டார். அதாவது, ஜே.தே.க.வீன் வாலான

ஜே.வி.பி.யில் இருப்பதைவீட, நேரடியாக தலையான ஜே.தே.க.வீல் இருப்பது மேல் என நந்தன குணத்தை எண்ணி அந்த முடிவை எடுத்திருக்கலாம்.

சம்பாடு

இப்பொழுது எதீர்வரும் நொவம்பர் 16இல் நடைபெறவுள்ள ஜனாதிபதி தேர்தலில் ஜே.வி.பி. சார்பாக அதன் தலைவர் அனுராகுமார் திசாநாயக்க போட்டியிடுகின்றார். ஜே.வி.பி. கடந்த காலத்தில் பெற்ற வாக்குகளுடன் ஒப்பிடுகையில் அனுராகுமார் 5 வீதமான வாக்குகளுக்கு மேல் பெற்றாட்டார் என்பது தீண்ணம். இருந்தும் ஜே.வி.பி. என இத்தேர்தலில் போட்டியிடுகின்றது என்ற கேள்வி இருக்கின்றது.

உண்மையைச் சொல்லப்போனால், ஜே.வி.பி. இந்தத் தேர்தலில் 3 இலட்சம் முதல் 5 இலட்சம் வரையிலான வாக்குகள் பெற்றால் அது ஜே.தே.க. நிறுத்தும் வேட்பாளருக்குத்தான் சாதகமாக அமையும். அது எப்படியென்றால், 2015 ஜனாதிபதி தேர்தலில் பொது வேட்பாளராகக் களமிறங்கிய மைத்தீரீபால் சீற்சேன பெற்ற வாக்குகள் 62 இலட்சத்து 17,162. அவருக்கு எதிராகப் போட்டியிட்ட மக்நித ராஜபக்க பெற்ற வாக்குகள் 57 இலட்சத்து 68,090. இரண்டு பேருக்குமிடையீலான

வாக்கு வீத்தீயாசம் 4 இலட்சத்து 49,072 ஆகும். இந்த வீத்தீயாசமான வாக்குகளில் 2 இலட்சத்து 25 ஆயிரம் வாக்குகளை மகிழ்ந்த கூடுதலாகப் பெற்றிருந்தால் அவர்தான் ஜனாதிபதீயாகத் தெரிவாகி இருப்பார்.

எனவே இனி நடைபெறப் போகின்ற ஜனாதிபதீ தேர்தலில் ஜே.வி.பி வேட்பாளர் சுமார் 5 இலட்சம் வாக்குகள் பெற்றால் அது ஜே.தே.க. வேட்பாளரின் வெற்றிக்கு அனுகூலமாக அமையும்.

ஏனெனில், ஜே.வி.பி. வேட்பாளர் ஜே.தே.க. வேட்பாளரின் வாக்குகளை உடைக்கப் போவதில்லை. ஜே.வி.பி.யீர் போடுகின்ற சோசலிச வேசம், போடுகின்ற சீவப்பு சட்டை, எந்தீருக்கும் சீவப்புக் கொடிகள், வைத்திருக்கும் மார்க்கல், எங்கெல்ல், லெனீஸ் படங்கள் எல்லாம் அவர்களை பொதுமக்கள் மத்தீயில் இடதுராகிகள் என நம்ப வைத்து அவர்களில் ஒரு சீறு பிரவீனாவது ஜே.வி.பி.க்கு வாக்கமிப்பார். அந்த வாக்குகள் அத்தனையும் ஜே.தே.க.வுக்கு எதிரான முற்போக்கு சக்திகளீன் வாக்குகள். அதாவது ஜே.தே.க.வுக்கு எதிரான வேட்பாளருக்கு வீழவேண்டிய வாக்குகள்.

எனவே, ஜே.வி.பி. தனது வேட்பாளரை நிறுத்தியீருப்பதன் நோக்கம் எதிரீன் வேட்பாளரின் வாக்குகளை உடைத்து, ஜே.தே.க. வேட்பாளரை வெல்ல வைப்பதற்காகவே. ஜே.வி.பி.யீன் இந்த சதித் தீட்டத்தை இன்னுமொரு வகையிலும் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

இப்பொழுது நடைபெறும் தேர்தலில் போட்டியிரும் ஜே.வி.பி. 2015இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் ஏன் போட்டியிடவில்லை என நீங்கள் கேட்டுப் பார்க்கலாம். அந்தத் தேர்தலில் ஜே.தே.க.வீன் பீன்னையீல் மகிழ்ந்தவுக்கு எதிராக பொது வேட்பாளர் என்ற போர்வையீல் மைத்தீரீ நிறுத்தப்பட்டதால் தாரும் போட்டியிட்டால் மைத்தீரீயீன் வெற்றி வாய்ப்பு பாதிக்கப்படலாம் என்று சரியாகக் கண்பிப்பிட்டே ஜே.வி.பி. போட்டியிடவில்லை.

ஆனால் இம்முறை நடைபெறவுள்ள தேர்தலில் மகிழ்ந்த அனீயீனர் நிறுத்தும் வேட்பாளர் வெற்றிபெறக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால் அந்த வேட்பாளரின் வாக்குகளை உடைத்து ஜே.தே.க. வேட்பாளரை வெற்றிபெற வைக்கவே ஜே.வி.பி. போட்டியிடுகின்றது. இதில் எந்தவிதமான சந்தேகத்துக்கும் இடமில்லை.

இந்தியத் தேசபிதாவின் பெயரை மாற்றினார் ட்ரம்ப்!

“இந்தியாவின் தந்தை மோடி” என புகழாரம் சூட்டியுள்ளார் அமெரிக்க அதிபர் டெனால்ட் ட்ரம்ப்.

அண்மையில் இந்தியப் பிரதமர் நாரேந்திர மோடி அமெரிக்காவுக்கு பயணம் ஒன்றை மேற்கொண்டார். அப்பொழுதே ட்ரம்ப் இந்த புகழாத்தை மோடிக்கு சூட்டினார்.

இதற்கு முதல் அனைத்து இந்தியர்களாலும் காந்தியே இந்தியாவின் “தேச பிதா(தந்தை)” எனப் போற்றப்பட்டு வந்தார். இந்தியாவில் எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் காந்தியின் பெயரை மாற்ற முடியாது இருந்தது. இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து அரசாங்க மற்றும் தனியார்துறை நிறுவனங்களின் அலுவலகங்களில் காந்தியின் புகைப்படமே தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும்.

இலங்கை போன்ற ஆசிய நாடுகளில் இப்படியான நிலைமை இல்லை. ஆட்சி மாறினால் காட்சியும் மாறும். அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு நிரந்தரமான தேச பிதா என்று எவரும் இல்லாதிருப்பதுதான்.

ஆனால் இந்தியாவின் தேசபிதாவின் பெயரை இப்பொழுது அமெரிக்க அதிபர் ட்ரம்ப் மாற்றி அமைத்துள்ளார். இதற்கு இன்னொரு ஒப்புவழையையும் சொல்லலாம்.

இலங்கைத் தமிழர்களின் “தந்தை” என நீண்ட காலமாக தமிழருக்க கட்சி தலைவர் எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம் அழைக்கப்பட்டு வந்தார். (இதை மற்றவர்கள் ஏற்காவிட்டும் தமிழருக்க கட்சியினருக்கு அவர்தான் தந்தை) அவருக்குப் பின்னர் அவரது தமிழருக்க கட்சியின் தலைமைப் பதவிக்கு வந்தவர்கள் எவரும் அவரது அந்த ஸ்தானத்தில் குந்தவோ அல்லது அவருக்கு மேலாக தமக்கென புதிதாக ஒரு ஸ்தானத்தை வகுக்கவோ முயற்சிக்கவில்லை.

ஆனால் புலிகள் இயக்கம் உருவான பின்னர், உலகின் மிகப்பெரிய கொலைகாரரான தமது தலைவர் வேபிராகரனை “தேசியத் தலைவர்” என பட்டம் சூட்டி அழைத்தனர். இதன் மூலம் ‘தந்தை’ செல்வாவை அவமதித்தனர். அதுமட்டுமல்ல, அவரது சீடர்களான அ.அமிர்தலிங்கம், வெ.யோகேஜ்.வரன், அதநக்குத்துரை இப்படிப் பலரை கொலையும் செய்தனர். (செல்வநாயகம் உமிருடன்

"Father of India"

இருந்திருந்தால் அவரையும் பிரபாகரன் கொலை செய்திருப்பார். அப்படி நடந்திருந்தால் அதையும் நமது ‘கல் தோன்றி மண் தோன்றா காலத்து, ஆண்ட பரம்பரையான தமிழ் சமூகம்’ மௌனமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும்)

பொதுவாக பாசிசவாதிகள் வரலாற்றைத் திரித்து பொய்யுரைப்பது வழுமை. சர்வாதிகாரி ஹில்லர் தனக்காக பொய்யுரைப்பதற்காக கொயபல்ல் என்ற அமைச்சரையே தனது அரசாங்கத்தில் வைத்திருந்தான். இன்றும்கூட யாராவது பராதூரமான பொய் பேசினால் ‘உது கொயபல்ல் பொய்’ கூறுவதைக் காணலாம். அந்த வகையிலேயே மோடிக்கான ட்ரம்பின் பொய்ப் புகழாரமும் அமைந்துள்ளது. ஏனெனில் காந்தியை சுட்டுக் கொலை செய்தவன் கோட்ஸ்சே என்ற இந்துத்துவ வெறியன். அவன்தான் மோடியின் ஆர்.எஸ்.எஸ். இயக்கத்தின் தலைமகனும் ஆதர்ச புருசனும் ஆவான். அவனைத்தான் மோடியின் இந்துத்துவ பாசிச பரிவாரங்கள் ‘இந்தியாவின் தந்தை’ எனக் கொண்டாடுகின்றன. அவனது வழிமில்தான் மோடியின் அரசு தற்பொழுது இந்தியாவில் இனவெறி, மதவெறி அரசொன்றை நடத்தி வருகின்றது.

எனவே, கோட்ஸ்சேயின் மறு அவதாரமாகத் தோன்றியிருக்கும் மோடியை ‘இந்தியாவின் தந்தை’ என ட்ரம்ப் புகழுவதில் ஆச்சரியப்பட எதுவுமில்லை.

பிரபாகரன், ட்ரம்ப், மோடி போன்றவர்கள் வரலாற்றை எப்படித் திரித்தாலும், வரலாற்றை உருவாக்குபவர்கள் சாமானிய மக்கள் என்ற வகையில், இத்தகையவர்களின் வரலாறு குப்பைக்கூடைக்குள்தான் ஒருநாள் தூக்கி வீசப்படும் என்பதில் சந்தேகம் எதுவுமில்லை.

- சங்கரன்

தோழர் சந்திரசீரீ கஜீரீ (நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினர்)

இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அரசியல் குழு உறுப்பினரும், மாத்தறை மாவட்ட நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினருமான தோழர் சந்திரசீரீ கஜீரீ 2019 செப்டெம்பர் 25ம் தீக்தி தமது 73ஆவது வயதில் சுக்கிளம் காரணமாக காலமாகவீட்டார் என்பதை ஜுழந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். தோழர் கஜீரீ தமது மாணவப் பருவத்தீர்ந்தே கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்துடன் இணைந்து அங்பெனிப்புடன் செய்தப்பட்ட ஒருவராவார். மாத்தறை மாவட்டத்தீர்ந்து தொடர்ச்சி 15ம் பக்கம் பார்க்க...

<p>சிங்கள இளைஞர்களை மட்டுமின்றி, அதில் ஈடுபடாத இளைஞர்கள் உட்பட சுமார் அறுபத்தினாயிரம் பேரை கொன்று குவித்தவர்.</p> <p>பிரேமதாசவின் இத்தகைய கொடுரத்தனங்களுக்கு மத்தியில் ‘தெருவில் தேங்காயை ஏழுது வழியில் பின்னையாருக்கு அடித்தகு போல்’, அரசாங்கப்பணத்தில் அவர் கிராமப்புற மக்களுக்கு அமைத்த வீட்டமைப்புத் திட்டங்கள் ஒரு பெரிய விடயமல்ல. (தமிழ் அரசியல்வாதிகள் தான் இதைச் சிலாக்கித்துப் பேசுவதுடன், அவர் ஜனாதிபதி வேட்பாளராகத் தெரிவனதும் ஐ.தே.க. ஆதரவு பழக்கதோசம் காரணமாக தமிழ் பகுதிகளில் மட்டும்தான் சந்தோச ஆற்றவாரமும் நடைபெறுகின்றது)</p>	<p>இத்தகைய ஒருவரின் புதல்வாரன சஜீத் பிரேமதாச, தான் ஜனாதிபதியாக வந்தால் தனது தகப்பனாரின் கொள்கைகளைத் தொடர்வேண் என்கிறார். அவர் தகப்பனாரின் எந்தக் கொள்கைகளைத் தொடர்ப் போகிறார் என்பது இதன் மூலம் புலனாகின்றது.</p> <p>எனவே இன்றைள்ள கூழ்நிலையில் இத்தகைய ஒருவர் நாட்டின் நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதியாக வருவதைத் தடுப்பதே மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் முன்னால் உள்ள அத்தியாவசிய கடமையாகும்.</p> <p>இதற்கு இருக்கின்ற ஒரே வழி ஜனாதிபதி தேர்தலில் ஐ.தே.க. நிறுத்தியுள்ள வேட்பாளரான சஜீத் பிரேமதாசவை தோற்கடிப்பதாகும். இது</p>	<p>மக்கள் சக்தியினாலேயே முடியும். யார் கண்டது? சில வேளைகளில் சஜீத்துக்கு எதிரான தனது போராட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டமாக ரண்ணே உள்ளோயிருந்து கழுத்தறுப்புச் செய்து அவரைத் தோற்கடிக்கவும் கூடும்.</p> <p>ஏனைனில், ரண்ணைப் பொறுத்தவரை சஜீத்துக்கு எதிரான தனது போரில் (War) ஒரு நடவடிக்கையைத்தான் (Battle) முடித்திருக்கிறார். ஆனால் போர் இன்னமும் முடியவில்லை.</p> <p>‘தனக்கு முக்குப் போனாலும் எதிரிக்குச் சருணப்பிழையாக அமைய வேண்டும்’ என்ற நிலையில் ரணில் எதற்கும் துணியக்கூடும்.</p>
<p>13ம் பக்கத்தொடர்ச்சி...</p> <p>உங்களால் முடிந்ததைச் செய்து வருவதாகச் சொல்லவீர்கள்?</p> <p>நாங்கள் பேசுவது கேட்கிறது, நிலைமையின் அவசரம் புரிகிறது என்கிற்கள். ஆனால் நான் எவ்வளவு வருத்தப்பட்டாலும், எவ்வளவு கோபப்பட்டாலும் அதை நம்புவதாக இல்லை. ஏனென்றால் உங்களுக்கு உண்மையில் நிலைமையின் அவசரம் புரிந்திருந்தும், தொடர்ந்து அதற்கேற்ற நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கிற்கள் என்றால் நீங்கள் தீயவர்களாக இருக்கக்கூடும். அதனால் உங்களை நான் நம்ப மறுக்கிறேன்.</p> <p>அடுத்த பத்து வருடங்களில் பைங்குடில் வாயுக்களின் வெளியேற்றத்தைப் பாதியாகக் குறைத்தாலும், மனிதனால் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவு ஆபத்து வராமல் இருக்க, வெப்பம் இன்னும் 1.5 டிகிரிக்கு மிகாமல் இருக்க 50 சதவீத வாய்ப்பில் உள்ளது.</p> <p>இந்த 50 சதவீதம் உங்களுக்கு ஏற்படுத்தயதாக இருக்கலாம். ஆனால் இதில் டிப்பின் பாயின்டுகள், காற்று மாசினால் ஏற்படும் கூடுதல் வெப்பம், காலனிலை நீதி குறித்த மற்ற அம்சங்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. எனவே 50 சதவீத ஆபத்து எங்களுக்கு ஏற்படுத்தயதாக இல்லை. நாங்கள்தான் விளைவுகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும்.</p> <p>சில தொழில்நுட்பத் தீர்வுகளைச் சொல்லி எப்போதும் போல இதைப் பேசிக் கடக்கலாம் என்று நீங்கள் எங்களிடம் நடிப்பதற்கு எவ்வளவு</p>	<p>துணிச்சல் இருக்க வேண்டும்?</p> <p>இன்றைய பைங்குடில் வாயு வெளியேற்ற அளவுகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் அதைக் கட்டுப்படுத்த ஒதுக்கப்பட்ட நிதி அடுத்த எட்டரை வருடங்களுக்குள் மொத்தமாகத் தீர்ந்துவிடும்.</p> <p>இந்தக் கணக்குகளை வைத்துக்கொண்டு எந்தத் தீர்வுகளும், திட்டங்களும் இன்று இங்கு தரப்படாது. ஏனென்றால் இந்தத் தரவுகள் உங்களை அசுவகரியமாக்குகிறது. உள்ளதை உள்ளபடி சொல்வதற்கான முதிர்ச்சி உங்களிடம் இன்னும் வரவில்லை.</p> <p>நீங்கள் எங்களைக் கைவிடுகிற்கள். ஆனால், இளைஞர்கள் உங்கள் துரோகத்தைப் புரிந்துகொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். எதிர்கால சந்ததியின் ஒட்டுமொத்தப் பார்வையும் உங்கள் மீதுதான் இருக்கிறது. எங்களை நீங்கள் எமாற்றினால் உங்களை நாங்கள் எப்போதும் மன்னிக்க மாட்டோம்.</p> <p>இதிலிருந்து உங்களைத் தப்பிக்க விடமாட்டோம். இன்று, இப்போது இந்த உலகம் விழித்துக்கொள்கிறது. உங்களுக்குப் பிடிக்கிறதோ இல்லையோ, மாற்றம் வந்து கொண்டிருக்கிறது”</p> <p>இவ்வாறு கிரெட்டா துன்பெர்க் பேசினார்.</p> <p>அவர் பேசி முடித்ததும் அங்கு கூடியிருந்தவர்களின் கைத்தட்டால் அரங்கம் அதிர்ந்தது. இதே வேளையில் ஜாநா. சபைக்குள் ட்ரம்ப் நுழையும்போது, ஓரமாக நின்று கொண்டிருந்த கிரெட்டா, அவரை முறைத்துப் பார்க்கும் வீடியோ</p>	<p>வைரலாகப் பரவியது.</p> <p>ஆனால், கிரெட்டாவின் உரையை தனது ட்விட்டர் பக்கத்தில் பகிர்ந்துள்ள ட்ரம்ப், “பிரகாசமான மற்றும் அற்புதமான எதிர்காலத்தை எதிர்நோக்கி இருக்கும் மகிழ்ச்சியான பெண் போல் இவர் இருக்கிறார். பார்ப்பதற்கு அருமையாக உள்ளது” (“She seems like a very happy young girl looking forward to a bright and wonderful future. So nice to see”) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.</p> <p>ட்ரம்ப் கிரெட்டாவைக் கிண்டல் செய்திருக்கிறார் என்று ட்ரம்பின் இந்த ட்விட்டுக்கு கண்டனங்கள் எழுந்துள்ள வேளையில் கிரெட்டாவின் உரையைப் பிரபலங்கள் பலரும் பகிர்ந்து அவருக்கு வாழ்த்து தெரிவித்து வருகின்றனர்.</p> <p>நன்றி: தமிழ் இந்து. 24.09.2019</p> <p>13ம் பக்கத்தொடர்ச்சி...</p> <p>பல வருடங்களாக மக்களால் தெரீவு செய்யப்பட்ட நாடானுமன்ற உறுப்பினராக வீண்டியவர்.</p> <p>மக்கந்த ராஜபக்ச அரசில் பல அமைச்சுப் பொறுப்புகளையும் வகைத்து அவர், இறுதிக்கட்டப் போரில் அரசாங்கத்தீடும் சரணடைந்த 11,000 புலி உறுப்பினர்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிப்பதீல் அப்பொழுது சீறைச்சாலைகளுக்கு பொழுப்பான அமைச்சராக இருந்த அவர் வகைத்து முன்னுதாரணமான பாத்தீரும் எல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டது.</p> <p>தோழர் கஜீரீவீன் மறைவால் துயருற்றிருக்கும் அவரது குடும்பத்தீனருக்கு ‘வானவில்’ சார்பாக எமது ஆழந்த அனுதாபங்களையும், அண்ணாருக்கு எமது பூர்த்தீச்சுர அஞ்சலியையும் தெரீவித்துக் கொள்கின்றோம்.</p>

ரணில் முயற்சி தோற்றுத்தாக கண்ணீர் வடக்கும் சுமந்திரன்!

அண்மையில் நடைபெற்ற அமைச்சரவைக் கூட்டுமொன்றில் நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதி முறையை ஒழிப்பது சம்பந்தமான தீர்மானம் ஒன்றை முன் வைப்பதற்கு பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க முயன்றார். ஆனால் அவரது அரசின் பங்காளிக் கட்சிகள் மட்டுமின்றி, அவரது சொந்தக் கட்சியினர் சிலரே அவரது அந்த முயற்சியை எதிர்த்ததால் ரணில் பின்வாங்க வேண்டி ஏற்பட்டுவிட்டது.

இவ்வளவு காலமும் கண்ணை முடிக்கிளாண்டு இருந்துவிட்டு ஜனாதிபதி தேர்தலுக்கான தீக்தி அறிவிக்கப்படவிருந்த சூழலில் ரணில் இப்படியாரு திட்டம் போட்டதற்கு சில காரணங்கள் இருக்கின்றன.

முதலாவது காரணம், ஐ.தே.க. சார்பில் ரணில் அல்லது சஜீத் பிரேமதாச இருவரில் யார் ஜனாதிபதி தேர்தலில் போட்டியிட்டாலும் நிச்சயமாகத் தோல்விதான் என்ற பயம்.

இரண்டாவது காரணம், ஐ.தே.க. சார்பாக சஜீத்தையே தேர்தலில் நிறுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கை கட்சிக்குள் வலுத்து வருவதால், அதன் காரணமாக கட்சி இரண்டாக உடையக்கூடிய நிலையிலிருந்து தப்புவதற்கான நிதித்தந்திரம்.

மூன்றாவது காரணம், நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதி பதவி ஒழிக்கப்பட்டால் பிரதமருக்கே அதிகாரம் கிடைக்கும். அப்படியான ஒரு குழலில் தமிழ் தேசியக் கூட்டுமைப்பு, சில மூஸ்லீம் மற்றும் மலையக்க கட்சிகளின் ஆதரவுடன் தானே பிரதமராகப் புதலி வகிக்கலாம் என ரணில் போட்டுள்ள கணக்கு.

நான்காவது காரணம், தற்போதைய நிலையில் ஜனாதிபதி ஒருவர் தெரிவு செய்யப்படுவதில் சிறுபான்மை இனங்களின் வாக்குகள் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக இருக்கின்றன. எனவே ஜனாதிபதி முறையை ஒழித்துவிட்டால் சிறுபான்மை இனங்களில் தங்கி நிற்கத் தேவையில்லை என்ற பேரினவாத சூழ்ச்சி எண்ணம்.

ஆனால் ரணில் போட்ட திட்டத்தை அவரது கட்சியினர், சஜீத் பிரேமதாச அணியினர் உட்பட அணைவரும் எதிர்த்ததால் அவர் மண்கவ்வ வேண்டி வந்துவிட்டது.

இதில் வேடுக்கையான விடயம் என்னவெனில், ஐ.தே.க.வுக்கும் தமிழ் தேசியக் கூட்டுமைப்புக்கும் இடையே தரகாரக்க செயற்படும் எம்.ஏ.சுமந்திரன் ரணிலின் திட்டம் நிறைவேறாமல் போனதையிட்டு தெரிவித்திருக்கும் மனவேதனைதான். அரசியல் அமைப்புக்கு 20ஆவது திருத்தம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதி முறையை இல்லாதாழிக்க வேண்டும் என அவர்தன் உள்ளக்கிடக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

புனிதன்

“சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடாது” என ஒரு முதலமாறி உண்டு. அதுபோன்றதே சுமந்திரனின் மன ஆதங்கமும். ஜனாதிபதி தேர்தல் நடந்து அதில் மகிந்த சார்பானவர் வெற்றிபெற்றால், 2015இல் இருந்து தாங்கள் நடத்தி வரும் ஆட்டம் முடிந்துவிடும் என்ற கவலை அவருக்கு.

தற்போதைய நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறையையின் கீழ் சில தீய அம்சங்கள் இருந்தாலும், பாதிப்புக்குள்ளாகி இருக்கும் சிறுபான்மை இனங்களுக்கு பேரம் பேசும் சாதகமான அம்சமும் இருக்கின்றது. அந்த சக்தியை மக்களிடமிருந்து பறிக்க வேண்டும் என்பதுதான் பேரினவாத ஐ.தே.க.

தலைவர் ரணிலின் எண்ணம். ஆனால் சிறுபான்மை இனமென்றின் பிரதிநிதியாக இருக்கும் சுமந்திரவும் அதில்

உடன்படுவது விந்தையாக இருப்பினும், அதுதான் அவர்கள் இரு தரப்பினதும் வர்க்க - அரசியல் ஒற்றுமையாகும்.

அது எப்படியென்றால், ஜனாதிபதி முறை இல்லாமல் போனால் சிறுபான்மை இன மக்களுக்குத்தான் நஸ்டம். அவர்களது பேரம்பேசும் சக்தி இல்லாமல் போய்விடும். ஆனால், தமிழ் தேசியக்

கூட்டுமைப்பு போன்ற கட்சிகளுக்கு அதனால் எல்லை நஸ்டமும் இல்லை. ஏனெனில் அவர்கள் நாடாளுமன்ற தேர்தலில் வெற்றி பெறும் தமது குறிப்பிட்ட உறுப்பினர்களை வைத்துக்கொண்டு பதவிக்க வரும் அரசாங்கத்துடன் (அவர்களது தெரிவு பெரும்பாலும் ஐ.தே.க.தான்) பேரம்பேசி தமக்கான சுதா வாய்ப்புகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

அவர்களின் கருத்துப்படி மக்களிடம் பேரம்பேசும் சக்தி இருக்கக்கூடாது. ஆனால் அது தமிழ்த் தமிழ்த் தீர்க்க வேண்டும் என்பதே.

ரணில், சுமந்திரன் போன்றவர்கள் மக்களை முட்டாள்கள் என்று நினைப்பதன் விளைவே இதற்கெல்லாம் காரணம்.